

raade at gennemføre et Forslag som det, der her er Tale om, turde i hvert Fald denne Indvending fortjene nærmere Overvejelse, inden man gaar til en Afgørelse; og det saa meget mere som der, som jeg sagde før, ikke er nogen organisk Forbindelse imellem Bestemmelsen i Lovforslagets § 5 og det, der er Lovforslagets Hovedformaal. Hertil kommer, at selv om man gennemfører Bestemmelser svarende til Lovforslagets § 5, skal i hvert Fald disse Bestemmelser først træde i Kraft i Løbet af nogle Aar; saaledes at der altsaa vil være rigelig Tid og Lejlighed til en yderligere Undersøgelse af de Principper, der ligger til Grund for § 5, hvorved det maaske vil være muligt at naa til en saadan Form, at man kan gennemføre Bestemmelserne uden de Betænkeligheder af principiel og praktisk Art, der knytter sig til Regler som dem, der er optaget i Lovforslagets § 5. Endelig kommer hertil, at det utvivlsomt ogsaa vil være forbundet med nogen Vanskelighed at finde en tilfredsstillende Formulering af en Bestemmelse som den, der eventuelt skulde træde i Stedet for § 5. Jeg skal ikke, før Mindretallet har begrundet sit Ændringsforslag, komme nærmere ind paa dette; jeg skal kun sige, at selve Formuleringen af Mindretallets Forslag er det mest illustrerende Bevis for, at det kan være vanskeligt at formulere tilfredsstillende Bestemmelser, thi, som jeg eventuelt senere skal berøre, selv om man vilde gaa den af Mindretallet anviste Vej, vilde man i hvert Fald ikke kunne anvende det af Mindretallet her stillede Forslag, da det vil give Anledning til megen Uklarhed og en Række Vanskeligheder af praktisk Art.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg tillade mig at anbefale Tinget at stemme for de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringsforslag og at stemme imod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

Rytter: Ogsaa vi fra vor Side er Tilhængere af det Princip, der gaar igennem dette Lovforslag, nemlig at det ikke gaar an i Nutiden; at Dommerfuldmægtige har privat Praksis: Det giver let Anledning til en Sammenblanding af de offentlige og private Forretninger, som er uheldig; Befolkningen ved ikke altid, hvornaar vedkommende optræder som Statsemedmand eller som Privatmand. Vi har set de uheldige Konsekvenser deraf i Sønderjylland, hvor man ikke var vant til dette Forhold, og hvor det derfor i Begyndelsen virkede yderst uheldigt.

Om selve Tendensen med Lovforslaget

er der derfor formentlig ingen Strid. Spørgsmaalet er kun om den nærmere Gennemførelse heraf. Lovforslaget forbyder ikke blot Fuldmægtigene, men ogsaa andre, der er ansat paa Kontorerne, for Fremtiden at have privat Praksis: Jeg gaar ud fra, at denne Bestemmelse vil blive fortolket saaledes til enhver Tid, at den ikke bliver strengere for det underordnede Personale end for selve Statsemedsmændene; saaledes som det er beskrevet i Tjenestemandsløven. Jeg gaar ud fra, at den til enhver Tid siddende Justitsminister vil tage dette som Rettesnor.

Det Spørgsmaal, som har givet Anledning til Strid, er, om man i dette Lovforslag skal fastslaa, at Dommerfuldmægtigene skal udføre en vis Del af de Forretninger, de hidtil har udført, ikke saaledes, at de som nu er privat engageret af vedkommende dertil, men saaledes, at de udfører det som Embedsmænd og Gebyrerne derfor indgaar i Statskassen. Vi fra vor Side mener, at det sidste vil være det heldige. Den nuværende Ordning har haft en god Følge, nemlig at der paa Dommerkontorerne ikke har været nogen bureaukratisk Tone, fordi Dommerfuldmægtigene stadig stod i Kontakt med Befolkningen; ikke blot gennem de Embedsforretninger; Befolkningen havde med dem, men ogsaa derved, at Fuldmægtigene havde med mange af de private Forhold at gøre. Hvis vi nu gaar bort fra dette og siger, at Fuldmægtigene ikke mere maa have noget som helst med Befolkningens private Sager at gøre, vil det let medføre, at der paa Kontorerne kommer en bureaukratisk Tone, som ikke vil være heldig; det vil let medføre, at man ogsaa der skal til at overholde Klokkeløstet alt for nøjagtigt. Det mener vi fra vor Side ikke vil være heldigt, og derfor mener vi, at det er godt, om Dommerfuldmægtigene, naar Lovforslaget er gennemført, stadig kan udføre private Forretninger for Befolkningen, vel at mærke ikke saaledes, at de selv faar Betalingen derfor, men saaledes, at denne gaar ind i Statskassen. Vi mener ogsaa, dette vil være en naturlig Overgang for Befolkningen. Hidtil har man været vant til at kunne gaa op paa Dommerkontorerne og faa disse Forretninger udført, og det vil være et stort Brud med den nuværende Tilstand; hvis man ikke mere skulde kunne gøre det. Derfor mener vi, at nogle ganske faa og simple Forretninger, men Forretninger, som forekommer mange Gange i det praktiske Liv, med Lethed vil kunne udføres der, og at det vil være heldigt af Hensyn